

DE RAAD VAN BEROEP VOOR DE DIRECTE BELASTINGEN TE BREDA:

GEZIEN het beroepschrift ten bekwamen tijde aan de Raad ingediend door X te Z betreffende de hem in de Inkomstenbelasting over 1944 opgelegde navorderingsaanslag;

GEZIEN het verzoekschrift naar aanleiding van dat beroepschrift aan de Raad ingezonden door de Inspecteur der Belastingen te Y;

GEZIEN de overige stukken;

GEHOORD ter Vergadering van de Raad de Heer A, Inspecteur der Belastingen te Y, zijnde appellant hoewel behoorlijk opgeroepen - niet verschenen;

GEHOORD de verklaring van de Secretaris van de Raad, dat is voldaan aan de voorschriften van de art. 10, 11 en 13ter der gewijzigde Wet van 19 December 1914 (Staatsblad 564);

OVERWEGENDE dat appellant zich, nadat hem onder dagtekening van 31 October 1950 in de aan hoofde dezer uitspraak genoemde belasting een navorderingsaanslag was opgelegd naar een zuiver inkomen van f. 7198,- met 10% verhoging, ten bekwamen tijde heeft gewend tot de Raad van Beroep in zijn beroepschrift stellende, dat de onderwerpelijke navorderingsaanslag met verhoging ten onrechte is opgelegd, zijnde zijn inkomen over 1944 niet hoger geweest dan f. 5939,- naar welk bedrag de primitieve aanslag overeenkomstig was geregeld;

OVERWEGENDE dat de Inspecteur zowel in zijn verzoekschrift als ter Vergadering van de Raad de juistheid van de bestreden aanslag heeft staande gehouden en tot handhaving daarvan heeft geconcludeerd;

OVERWEGENDE dat appellant oorspronkelijk was aangeslagen naar een zuiver inkomen van f. 3819,-, overeenkomstig het door hem aangegeven winstcijfer;

OVERWEGENDE dat bij een nadien door de Rijksaccountantsdienst ingesteld boekenonderzoek is gebleken, dat appellant per 31 December 1943 nog van cliënten te vorderen had een bedrag van f. 1594,63 en per 31 December 1944 een bedrag van f. 1653,60 alsmede dat hij per 31 December 1944 in strijd met het door hem tot 31 December 1942 gevolgde systeem bij de becijfering van zijn winst geen rekening heeft gehouden met hetgeen hij toen van cliënten te vorderen had ten bedrage van f. 58,97;

OVERWEGENDE dat appellant bij nadere schriftuur weliswaar heeft ontkend, dat hij per 31 December 1944 nog f. 58,97 van cliënten te vorderen had, doch de Raad aan deze ontkenenis geen betekenis vermag toe te kennen, nu de Rijksaccountantsdienst bij het ingestelde onderzoek aan de hand van appellant's boekhouding het tegendeel heeft geconstateerd;

OVERWEGENDE dat het appellant niet vrijstaat per 31 December 1944 af te wijken van het eerder door hem gevolgde systeem, doch hij integendeel verplicht was de vorderingen die hij per balansdatum op zijn cliënten had wegens door hem verrichte werkzaamheden blijven activeren als voorheen;

OVERWEGENDE dat bij het ingestelde onderzoek voorts is gebleken dat appellant in 1944 voor privé-doeleinden had opgenomen f. 3532,89 waarvan bestemd voor diverse betalingen als huur, belasting, premie verzekering e.d. f. 1703,39, zodat uiteindelijk voor de huishouding beschikbaar bleef f. 1829,50;

OVERWEGENDE dat de Raad met de Inspecteur van oordeel is, dat een dergelijk bedrag voor een gezin als dat van appellant, hetwelk onbetwist bestaat uit hemzelf, zijn vrouw en zes kinderen resp. geboren in 1929, 1930, 1932, 1935, 1937 en 1941 te laag is, zijnde de door de Inspecteur ten deze toegepaste correctie ad f. 1200,- naar 's Raads oordeel, waarbij de Raad in aanmerking heeft genomen, hetgeen hem nopens de leefwijze van lieden als appellant in 1944 uit eigen wetenschap bekend is, alleszins juist;

OVERWEGENDE dat appellant weliswaar het lage privé-cijfer heeft getracht te motiveren door er op te wijzen, dat hij in 1944 door de bezetter is tewerk gesteld in W en dat hij na zich aan deze verplichte tewerkstelling te hebben onttrokken door vlucht een tijd lang ondergedoken is geweest, gedurende welke tijd zijn huisgezin zeer sober zou hebben geleefd, alsmede, dat hij een levensverzekeringpolis ten bedrage van f. 3000,- geheel zou hebben te gelde gemaakt, doch dit een en ander de Raad niet tot een ander inzicht vermag te brengen nu blijkens onweersproken gebleven mededeling van de Inspecteur door gebrek aan medewerking van appellant tijdens het ingestelde onderzoek van deze omstandigheden niets is gebleken zijnde appellant ook voor de Raad in gebreke gebleven zijne beweringen aannemelijk te maken;

OVERWEGENDE dat de Inspecteur dan ook terecht aan appellant een navorderingsaanslag heeft opgelegd naar een zuiver inkomen van f. 7198,- hetgeen hij op grond van de hem bij het Buitengewoon Navorderingsbesluit toegekende bevoegdheden op 31 October 1950 nog kon doen, zijnde de opgelegde verhoging van 10% geheel overeenkomstig het bepaalde in artikel 9 van evengenoemd Besluit;

BESCHIKKENDE op het beroepschrift:

H A N D H A A F T de bestreden navorderingsaanslag en de daarbij opgelegde verhoging.

Aldus vastgesteld in de Vergadering van de Raad voornoemd van de 9 Mei 1900 twee en vijftig, alwaar tegenwoordig waren de Heren Mr. J.S. Schellenbach, Voorzitter, Mr. A. Bisschop Boele, en Mr. Th. Heere, Leden, en Mr. W.J.I. van Wijmen, Secretaris.

(w.get.) J.S. Schellenbach, Voorzitter

(w.get.) W.J.I. van Wijmen, Secretaris.

Aangetekend per post verzonden op 21 Juni 1900 twee en vijftig,

"VOOR EENSLUIDEND AFSCRIFT":

De Secretaris van den Raad van Beroep voor de Directe Belastingen te Breda.